

FOTBALLGUDSTJENESTE MED NATTVERD

3. søndag i advent

Fjellhamar kirke 14. desember 2014

Lukas 3,7-18

PREKEN

INNLEDNING

I den bibelteksten vi skal høre i dag så møter vi døperen Johannes. Ikke en mann for cat walk'n. Eller de gode borgerlige lag. Han var profet. Så ut deretter kan vi anta, der han levde av gresshopper ute i villmarken. Han var grovarbeideren, eller veirydderen som skulle forberede grunnen, gi rom og muligheter for stjerna som kom etterpå. Lett å tenke fotball her. Alle lag trenger grovarbeidere som gjør at stjerna kan bruke kreftene på å briljere offensivt. Aleksander Tettey er en av de som gjør den jobben på landslaget. Sånn at vår nye store stjerna, Martin Ødegaard, kan skinne mest mulig.

Johannes døperen var veirydder. Forberedte grunnen for stjerna som kom etter han. Derfor hører vi mye om døperen Johannes i adventstida. Fordi han gjør veien klar for Jesus som kommer til oss julaften. Nå skal dere få høre om døperen Johannes, noe av hva han sa og gjorde. Og hold dere fast, han er som sagt ikke en fyr fra cat walk'n.

Lukas 3,7-18:

7 I store mengder drog folk ut til Johannes for å bli døpt av ham, og han sa til dem: «Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal unnslippe den kommende vredesdom? 8 Så bær da frukt som svarer

til omvendelsen. Og kom ikke og si: Vi har Abraham til far. For jeg sier dere: Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene. 9 Øksen ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden.»

10 «Hva skal vi da gjøre?» spurte folk. 11 Han svarte: «Den som har to kjortler, skal dele med den som ingen har, og den som har mat, skal gjøre det samme.» 12 Også noen tollere kom for å bli døpt, og de spurte ham: «Mester, hva skal vi gjøre?» 13 «Krev ikke inn mer enn det dere har rett til,» svarte han. 14 «Hva så med oss,» spurte noen soldater, «hva skal vi gjøre?» Han svarte: «Press ikke penger ut av noen ved vold eller falske anklager, men nøy dere med den lønnen dere får.»

15 Folket gikk nå i forventning, og alle tenkte i sitt stille sinn at Johannes kanskje var Messias. 16 Da tok han til orde og sa til dem alle: «Jeg døper dere med vann. Men det kommer én som er sterkere enn jeg. Jeg er ikke engang verdig til å løse sandalremmen hans. Han skal døpe dere med Hellig Ånd og ild. 17 Han står med kasteskuflen i hånden for å rense kornet på treskeplassen og samle hveten i låven. Men agnene skal han brenne opp med ild som aldri slukner.»

18 Dette og mye annet la han folk på sinne når han bar fram sitt budskap.

GULT KORT!

Ja, det er jo ikke koseprat akkurat en del av det Johannes har på hjertet. Ormeyngel, vrede, øksen ved roten av treet. Men det er vel egentlig peaneuts i forhold til hva som blir sagt på en fotballkamp. Det er nok ikke "Ut med dommern, inn med kua" som er kraftuttrykket akkurat. Og i toppfotballen er det selvsagt ingen kjære mor. Hvis du ikke presterer, eller bærer god frukt, så er du ute av laget, og kontrakten blir ikke forlenget. Det hjelper ikke å være barn av en gammel stjerna hvis du ikke leverer selv i dag.

Johannes døperen er en profet som refset et folk som ikke vendte seg til Gud, som stolte på at alt var i orden med dem fordi de hadde Abraham til far, og så gjennom fingrene med urettferdighet. Han mante dem til å omvende seg. Han ga folk gult kort. Han ga og gir en advarsel om å endre spillestilen. Ellers blir det rødt kort. For det er ikke sånn at alle kommer til Gud eller himmelen uansett hvordan man lever. Det er de tøffe ordene fra døperen. Han er grovarbeideren som røsker opp for at vi skal være klar til å møte Gud.

HVILKEN SPILLESTIL SKAL VI HA?

Hva skal vi gjøre?, spurte folk Johannes om. Eller, hvilken spillestil skal vi ha? Svaret var veldig konkret. Han svarte egentlig ”fair play”. Hør en gang til:

«Den som har to kjortler, skal dele med den som ingen har, og den som har mat, skal gjøre det samme.» [12](#) Også noen tollere kom for å bli døpt, og de spurte ham: «Mester, hva skal vi gjøre?» [13](#) «Krev ikke inn mer enn det dere har rett til,» svarte han. [14](#) «Hva så med oss,» spurte noen soldater, «hva skal vi gjøre?» Han svarte: «Press ikke penger ut av noen ved vold eller falske anklager, men nøy dere med den lønnen dere får.»

På det private plan så skal vi dele med den som ikke har. Har du to bukser og en annen ingen, så del så dere har en hver. Ta ansvar for din neste, de du møter, de du omgås. Du trenger ingen godkjenning fra noen, det handler om hvordan du forvalter det som er ditt. Del med de som ikke har. En helt konkret handling som alle forstår, men krevende å etterleve. Det er spillestilen Johannes forkynner. Er du med? Vil du spille etter den filosofien? Etter Guds spillestil?

Så spurte også en tollere og en soldat han om det samme. Hva skal vi gjøre? Vi som jobber inn i et system som har sine lover og regler. Myndighetene og skatteinnkreving. Militæret og håndhevelse av

lov og orden. Johannes ba dem ikke gå i opprør mot systemene som å nekte å kreve inn skatt eller bli pasifist. Nei, gjør en ærlig og redelig jobb innen systemet. Ikke bli korrupert eller misbruk posisjonen din. Krev inn det du skal, nøy deg med lønnen du får. Hvis folk ikke utnyttet systemene til egen vinning, men var ærlige, gjorde sitt beste og nøyde seg med det de rettmessig fikk, så hadde utrolig mye vært bedre. Den svarte, skjulte økonomien, er enorm. Norge tror man er en av de verste i vest-Europa hvor hver sjette krone er svart. 420 milliarder i året. 150 av dem er tapte skapte inntekter fra svart arbeid. Ikke jobb svart. Ta medansvar for systemet og fellesskapet og nøy deg det med som er ditt.

To andre ting jeg tenker Johannes vil sagt i dag er: Spis opp maten din! Hver fjerde matpose vi går ut av Mega eller Rimi med kaster vi i søpla. Verden får stadig flere munnar å mette. Klimakrisen med tørke, flom og uvær ødelegger stadig mer av avlingene. Vi kan ikke kaste mat som vi gjør. Vi må sammen lære barna å spise opp maten. Og vi voksne må begynne med å ta oss sammen sjøl. For barna tar etter oss.

Det andre er: Ta i mot flere flyktninger. Libanon, litt større enn Akershus og Østfold til sammen, med 4,1 millioner innbyggere har 1,5 mill syriske flyktninger. Etter harde forhandlinger har den norske regjeringen doblet kvoten av syriske flyktninger fra 500 til 1000. Men da ble kvotene med flyktninger fra andre områder tilsvarende redusert. Hvordan kan vi la et land som Libanon sitte der med 1,5 millioner og si at styrtrike Norge bare kan ta 1000?

FOLKET GIKK NÅ MED FORVENTNING

Etter at Johannes hadde svart folket står det: ”Folket gikk nå i forventning, og alle tenkte i sitt stille sinn at Johannes kanskje var Messias. “

Folket gikk nå med forventning. Gradvis vokste det frem en forventning i folket om at Johannes, han er redningen, han er Messias. Han kan skape rettferdighet. Han tør å si i fra. Han får folk til å vende seg til Gud. Må ta en ny avstikker til fotballen her. Med TV2 i spissen seiler Martin Ødegaard opp som norsk fotballs redning. Endelig en som kan sette oss på fotballkartet ute i verden, en som kan dra Norge opp så vi kan spise kirsebær med de store. Er verdens neste Messi norsk? Stakkars gutt, sier nå jeg, selv om jeg er blant folket som har forventning om at han skal nå langt. På fotballbanen er Martin vårt største håp. Men ikke i liv og død selvsagt. Det skal han få slippe. Det vil heller ikke døperen Johannes ha på seg. Det Johannes gjør, som for øvrig Martin Ødegaard også gjør, er å peke på Jesus. At etter han kommer det en som er mye sterkere. Som Johannes ikke er verdig å løse sandalremmen på en gang. Han rår med liv og død.

Johannes var veirydder, grovarbeider, som vendte folk til Gud. Han refset folk, ga advarsel – gult kort, og ville de skulle velge en annen spillestil, fair play: Å dele med de som ikke har, å skape rettferdighet. Jesus fortsatte på den spillestilen. Men han brakte inn noe mer. Nåden. Du kan få en ny sjanse om du misser. Ballen er rund. Det er tilfeldigheter i fotball og det er ikke alltid den beste som vinner. I livet gjelder det enda mer. Livet har så mange krokveier for oss. Vi setter oss fast. Vi strever og livet blir ikke alltid som vi ønsker. Vi gjør feil. Da spiller Jesus sitt sterkeste kort, nåden. For den som vil ta i mot. Og nåden er sterkere enn alt. Enn alle misser, enn all nederlag. I nåde ser og hører han alle verdens barn, deg og meg, alle som vil åpne seg for Gud og for julens fred gitt oss i det lille Jesus-barnet. Det synger vi om nå.